

**Ballay, Jean - candidat / Disdier,
François-Michel - président. - [De
diastasi fibulae cum tibiâ in
articulatione pedis]**

1756.

***Paris : Typis Viduae Delaguette,
Regii Chirurgorum Collegii
Typographi.***

Cote : ms 2342, n°54

D. O. M.
 THESESES ANATOMICO-
 CHIRURGICÆ.

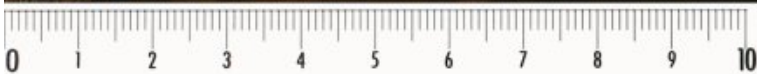
I.

HUMANUM corpus vel obiter inspicienti molles obviæ sunt partes, quæ nec paucæ quidem nec minimæ, in ipsius structuram veniunt. Ruinam necessariò fecisset pondus suaptè naturâ iners & ad omnia prorsus munia inhabile, nisi huic, adminiculi instar, quidpiam indidisset suprema Creatoris Providentia. Operi suo mirificè consuluit Omnipotens, ossa moli carneæ sic interférendo, ut mutuâ adunatione sibi invicem & coïrent & opitularentur. Hinc compages exitit numeris planè omnibus absoluta.

I I.

Ossa igitur fulciendis defendendisque mollibus destinata, partes sunt totius corporis durissimæ, nec non sensûs expertes.

2

Sua ipsorum inter se se conjunctio duplici instituitur modo. Alia videlicet cum motu coalescunt, alia vero sine motu. Disjunctionem quoque duplici ex incommodo oriri in comperto est. Licet enim apud plerosque Autores unius plurium - ve ossium ex sede naturali diductio luxationis nomine innotescat; fatendum tamen est quamdam evenire ossium disjunctionem quæ rectius juxta nonnullos vocetur *Diastrasis*.

I I I.

CUM porrò in plurimis ossium articulationibus *Diastrasim* fieri constet, cujuslibet speciei enucleandæ susceptio infinitum sit opus, quod nec tempori nostro respondeat, nec institutis consentire videatur. Statuemus itaque suos hinc disceptationibus terminos.

I V.

PRÆTERMISSIS enim variis *Diastraseon* speciebus, eam unicè expendendam in medium adducimus, quâ nimirum *Fibula* simul & *Tibia* circa pedis cum prædictis ossibus articulationem diducuntur. Hujus ad eò partis *Anatomes* prævia discussio responsionibus magis quam Positionibus elucescet. Ad ipsius-met morbi examen properamus.

V.

PER ossis *Tibiæ* à *Surâ* diductionem, etsi non immeritò inter diversas luxationes recenseatur, *Diastrasim* intelligimus. Plurimæ autem *Diastraseon* admittuntur species. Modò quippè ossa sibi invicem adunata penitus dehiscunt, vel iis quas fortita sunt sedibus excidunt; quo in casu perfecta dicitur *Diastrasis*; modò levissima apparet diductio, undè imperfecta duntaxat efficitur. Simplex quandoque, si os unicum spectat, aliàs composita, si plurima diducantur, tandem complicata, ubi fractura, inflammatio, ligamentorum dilaceratio, cœteraque accidentia *Diastrasim* concomitantur.

V I.

DIASTASIS causas tum internas, tum externas haud dissimiles iis reputamus quæ luxationem producant. Prioribus adscribenda ligamentorum relaxatio, ipsorumque paralyfis ac debilitas, uberior *sinoviæ* accumulatio, aliud-ve ipsius vitium, su-

per veniens in ossibus tumefactio³, aliaque hujusmodi. In posteriorum classem motus violenti, nixus, lapsus, ictus admittendi.

V I I.

DOLORES acutissimi, progressionis difficultas, imò & impossibilitas, partis augmentum ac inflammatio, tùm ipsa quoque causa sedulò & diligenter explorata, signa sunt haud ambigè Diastasim indicantia.

V I I I.

QUAMVIS autem non ità pronum sit prognosim instituere, si tamen ad Diastaseos speciem, accidentia seu jam enata, seu mox futura, ætatem ægrotantis, firmam aut invalidam ejus habitudinem, articulum morbi sedem attenderit, majus minus-ve periculum exindè pertimescendum dignoscere erit.

I X.

RELATAS superiùs observationes præmittere necessarium fuit, ut constaret morbi natura, quã semel perspectã, ad curationem pergimus. Primùm igitur omnium (ritè disposito apparatu) conciliandus est ægrotanti situs pro statũ idoneus, & pars affecta juxta consuetam procedendi artem sublevanda. Iis demùm perfectis, inferiorem Tibiæ ac Fibulæ extremitatem utràque manũ Chirurgus amplectetur, gradatãque compressione ossa à se invicem disjuncta in debitam sedem conducet, intereã dùm ministro operam dante Pes in congruã positione continebitur.

X.

MULTUM quidem promoveris, ubi peracta fuerit ossium reductio; at verò supererit operis non nihil. Continenda nimirum hæc ossa in statũ naturali; quod ut assequaris, præstò sunt situs ægrotantis & fasciationes parti superinducendæ.

X I.

QUONIAM autem sæpe numerò evenit ut æger acutissimis dolorum aculeis divexetur, operæ pretium est embrocationes & cataplasmata anodina in usum vocare, non omissis tamen venæ sectionibus rariùs frequentius-ve, prout casus tulerit, repetendis.

X I I.

LONGE difficiliori negotio instituetur curandi methodus, si fortè Diastasi supervenerit fractura. Utrique morbo providit ars, certasque præscripsit quibus tractari possent regulas.

X I I I.

TAMETSI verò auxilia ex medendi fonte petita gnaviter & ad unum adhibeantur, erumpit nonnunquàm abscessus quem illicò mediante scalpello aperiendum judicamus.

X I V.

CUM autem caries, sphacelus, aliaque accidentia invitis cautionibus exorta, omnem sanationis spem præciderint, solâ amputationis ope salus ægrotanti præstabitur.

de Laintz *Has Positiones, DEO JUVANTE, & Præside M. FRANCISCO-MICHAELE DISDIER Artium & Chirurgiæ Magistro, tueri conabitur JOANNES BALLAY, Sanctonicus, Artium Liberalium Magister.*

P A R I S I S,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS.

Die Sabbati 30^a Octobris, à sesquisecondâ post meridiem ad septimam. Anno R. S. 1756.

PRO ACTU PUBLICO

ET MAGISTERII LAUREA.

Typis Viduæ DELAGUETTE, Regii Chirurg. Collegii
.. Typographi. 1756.